

nævnte punkter særlige regler, som har forbindelse med disse selskabers karakter:

1) Solvensmarginens mindstebeløb (minimumsgarantifonden), jfr. direktivets art. 17, stk. 2, litra c, kan generelt nedsættes med en fjerdedel. Da medlemmerne i et gensidigt forsikringsselskab efter dansk ret hæfter for selskabets forpligtelser i tilfælde af dets insolvens, har man foreslået en sådan generel nedsættelse af solvensmarginens mindstebeløb for sådanne selskaber. For gensidige skadesforsikringsselskaber, der ikke omfattes af direktivets bestemmelser, kan der dog ske yderligere nedsættelse af mindstebeløbet, jfr. forslaget § 45 sammenholdt med § 25, stk. 5. Bestemmelsen om nedsættelse af solvensmarginens mindstebeløb skal ikke gælde for livsforsikring, hvor de nugældende regler opretholdes, idet en eventuel ændring for livsforsikring i forhold til de foreslåede almindelige regler bør afvente den fremtidige regulering af livsforsikringsvirksomhed inden for De europæiske Fællesskaber. Den nævnte bestemmelse i direktivet danner grundlaget for forslaget § 45, stk. 3.

2) Direktivets art. 16, stk. 1, indeholder en regel, som hidtil ikke har været kendt i dansk forsikringslovgivning. Bestemmelsen vil betyde, at et gensidigt selskab, der arbejder med variable præmier, foruden de på status opførte reserver, der kan medregnes til basiskapitalen, kan medregne en kvasireserve, som beregnes på grundlag af selskabets mulighed for at opkræve tillægspræmier for de allerede forløbne regnskabsperioder. Denne reserve kan dog kun udgøre indtil halvdelen af forskellen mellem de præmier, som kunne have været opkrævet og de faktisk opkrævede præmier. Såfremt et selskab har ubegrænsede muligheder for at opkræve tillægspræmier, ophører denne begrænsning ifølge sagens natur, men beløbet kan dog ikke anvendes til dækning af mere end halvdelen af den beregnede solvensmargin. Den nævnte bestemmelse i direktivet danner grundlaget for forslaget § 45, stk. 4. Denne regel gælder ikke for livsforsikring, jfr. forslaget § 5.

En garantikapital i et gensidigt selskab vil kunne tilbagebetales, såfremt det er økonomisk forsvarligt at foretage tilbagebetalingen. Der gælder ikke noget minimum for garantikapitalens størrelse. Det afgørende er alene, om selskabets samlede basiskapital er tilstrækkelig.

Til nr. 22.

Den foreslåede bestemmelse i § 55 a er foranlediget af direktivets art. 15, stk. 1, hvorefter en medlemsstat, på hvis område et forsikringsselskab udfører sin virksomhed, skal pålægge dette at afsætte tilstrækkelige tekniske reserver og bestemme

størrelsen heraf i medfør af fastsatte regler eller gældende praksis.

Efter den gældende lovs § 76 skal der ved et livsforsikringsselskab være ansat en aktuar til at foretage de nødvendige forsikringstekniske beregninger og undersøgelser.

Efter praksis har dog også skadesforsikringsselskaber skullet sørge for nødvendig sagkundskab ved beregning af de tekniske reserver m. v. På baggrund af direktivets bestemmelser må det imidlertid anses for nødvendigt at have en udtrykkelig bestemmelse herom for så vidt angår skadesforsikringsselskaber.

Det er herefter fundet naturligt at flytte de gældende bestemmelser om aktuarer fra § 76, således at disse beslægtede regler samles i § 55 a og derved knyttes til reglerne om bestyrelse og direktion.

Ved det nye stk. 4 er der foreslået en ændring i forhold til den gældende § 76, stk. 3, ved at erstatte ordene „har ansvaret for“ med ordene „skal påse“ for at tydeliggøre, at ansvaret påhviler direktion og bestyrelse. Dette gælder allerede efter almindelige principper, som ikke bør fraviges på dette område.

Aktuaren udfører et arbejde som medarbejder for ledelsen, der på dette som på andre områder må skaffe sig medhjælp i det omfang, den ikke selv råder over de nødvendige kvalifikationer. Det særlige for aktuarens vedkommende i modsætning til anden medhjælp for bestyrelse og direktion er herefter hans særlige og direkte oplysningspligt over for forsikringsrådet.

Til nr. 25.

Bestemmelserne i § 76 er foreslået flyttet til en ny § 55 a, stk. 2-4, jfr. lovforslagets § 1, nr. 22.

Til nr. 26.

Ændringerne i § 85, stk. 2, og § 87, stk. 2, er redaktionelle.

Til nr. 27.

§ 96 indeholder regler om de tilfælde, hvor forsikringsrådet har adgang til at gribe ind over for et skadesforsikringsselskab, der ikke vil eller kan overholde lovgivning og vedtægter, eller som er inde i en økonomisk situation, som bringer forsikringstagerens interesser i fare.

De foreslåede bestemmelser i § 96, stk. 2 og 3, er en følge af direktivets art. 20, stk. 2 og 3.

Bestemmelsen i stk. 4 er en konsekvens af de nye regler om driftsplaner, jfr. den foreslåede § 19 a og § 96, stk. 2 og 3.

Til nr. 28.

Gennemførelsen af koncessionsprincippet sam-